

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2159

гр. София, 30.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 21-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Е. Д. Р.

като разгледа докладваното от Е. Д. Р. Частно наказателно дело № 20231110208650 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 НПК.

С Постановление от 23.02.2023 г. на прокурор при Софийска районна прокуратура(СРП), на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1, пред. 2 от НПК е прекратено наказателното производство по досъдебно производство (ДП) № 3М № 11383 /2022 г. по описа на СРТП-ОДП-СДВР, респективно пр. пр. № 51370/2022 г. по описа на СРП образувано за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“ пр. 2 вр. чл. 342, ал.1, пр. 3 НК.

Срещу постановлението на СРП за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 3М № 11383 /2022 г. по описа на СРТП-ОДП-СДВР, респективно пр. пр. № 51370/2022 г. по описа на СРП в законоустановения срок е постъпила жалба от Л. П. Б., ЕГН: ***** в качеството му на пострадало лице, чрез неговия повереник – адв. М. С. от САК. Иска се постановлението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно, породено от едностранчивото и превратно обсъждане на наличната доказателствена съвкупност от страна на наблюдаващия делото прокурор, довела го до неправилни правни изводи за липсата на осъществен състав на престъпление от общ характер, а именно за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „Б“ пр. 2 вр. чл.342, ал.1, пр.3 НК. Не се споделят изводите на прокурора, тъй като били постановени въз основа на неточна съдебномедицинска експертиза, в следствие на която е установено, че е налице лека телесна повреда. Въз основа на този извод, прокурорът е преценил, че не е налице престъпление от общ характер и е издал постановление за прекратяване.

Жалбата е подадена срещу прокурорски акт от категорията на подлежащите на съдебен контрол, от субект, разполагащ с правен интерес от оспорването му, поради което се явява процесуално допустима, а разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Досъдебното производство е образувано по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК и е водено за това, че на 16.11.2021 г. в гр. София на кръстовището на бул. „****“ и бул. „****“, при управление на моторно превозно средство – лек автомобил, марка и модел „****“ с рег. № *** е нарушил

правилата за движение по пътищата и по непредпазливост е причинил телесна повреда на Л. П. Б., представляващо престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“ пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр. 3 НК.

Безспорно жалбоподателят Л. Б., ЕГН ***** притежава процесуалното качество на пострадал по смисъла на чл. 74, ал. 1 НПК, доколкото същият е претърпял преки и непосредствени имуществени вреди от инкриминираното от държавното обвинение деяние. В този смисъл е и константната практика на върховната съдебната инстанция, която допуска участието на частен обвинител и граждански ищец в съдебната фаза по дела с предмет извършено престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“ пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр. 3 НК, а това обстоятелство обуславя неговата надлежна процесуална легитимация да оспори постановения прокурорски акт, с който е финализирано наказателното производство.

Софийски районен съд, след като се запозна с материалите по делото и с доводите на жалбоподателя, намира за установено следното **от фактическа страна**:

На 16.11.2021 г. в град София, около 12:00 ч. лек автомобил марка „****“, модел „****“ с рег. № *** с водач македонския гражданин Л. К. (Л. К.), роден на *** г., се е движил по бул. „****“ с посока на движение от бул. „****“ към бул. „****“ и в района на кръстовището с бул. „****“, извършва маневра ляв завой, като не пропуска насрещно движещият се лек автомобил марка „****“ и модел „****“ с рег. № ****, като е настъпило пътнотранспортно произшествие. Като резултат от ПТП, лек автомобил марка „****“ и модел „****“ с рег. № **** се отклонява вдясно и се удря в бордюр и бетонна чешма. Пристигналите на място органи на „Пътна полиция“ съставили констативен протокол за ПТП. Установено е, че водачът лек автомобил марка „****“ и модел „****“ с рег. № **** Л. П. Б., е пострадал и е транспортиран с пристигналата на място линейка до УМБАЛ „Пирогов“. От извършения медицински преглед е установено, че пострадалото лице има множество натъртвания на дясната длан, спукана фаланга, охлузване на лявата лакетна става и лява длан, болки в областта на дясното коляно. След извършена рентгенография е била направена имобилизация на дясната китка, представляваща гипсова превръзка на дясната китка. Първоначално на пострадалото лице Л. Б. е бил разрешен 14 дни болничен, като същият е продължаван за още 40 дни, тъй като лицето е имало трайно затруднение за движение на горен крайник. Установено е, че на водача Л. К. (Л. К.) е съставен акт за установяване на административно нарушение и му е издадено наказателно постановление за нарушение на ЗДвП.

Пострадалият Л. Б. обаче на 21.11.2022 г. подава жалба до СРП, с която с Постановление за образуване на досъдебно производство от 23.11.2022 г. е образувано № 3М № 11383 /2022 г. по описа на СРТП-ОДП-СДВР. Извършени са процесуални следствени действия – разпит на свидетел и е назначена съдебно-медицинска експертиза, като заключението на вещото лице е следното „Временно разстройство на здравето, неопасно за живота“.

От така представената информация представителят на държавното обвинение е възприел, че вследствие на ПТП е реализирана лека телесна повреда на пострадалия – чл. 130, ал.1 НК, което деяние не представлява престъпление по смисъла на чл. 342 и следващите, отнасящи се до престъпления против транспорта.

На основание изложените съображения, наблюдаващият прокурор приел, че не може да се направи обоснован и правилен извод, че е налице престъпление от общ характер, поради което и на основание чл.243, ал.1, т.1 във връзка с чл. 24, ал.1, т.1 НПК е прекратил наказателното производство по процесното досъдебно производство, водено за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“ пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр. 3 НК.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

От така представената фактическа обстановка, лицето Л. К. на инкриминираната дата и място е управлявал МПС, поради което той категорично отговаря на изискванията за годен субект на престъплението – „водач на МПС“. Същият е боравил с механизмите на превозното средство, от което следва, че го е управлявал. Доколкото нормата на чл.343, ал.1 НК е бланкетна, то съдът намира, че правилно представителят на държавното обвинение е определил конкретно нарушена от лицето Л. К. норма, регулираща правилата за движение по пътищата, което се явява в причинна връзка със съставомерния резултат. От субективна страна престъплението е извършено от обвиняемия виновно, при форма на вината - непредпазливост, в нейната разновидност – самонадеяност. Лицето Л. К. е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е мислил да ги предотврати, доколкото е правоспособен водач на МПС и е познавал правилата за движение по пътищата. При това съдът приема, че водачът на МПС – Л. К. е могъл да предотврати настъпването на пътнотранспортното произшествие.

При така установената фактическа обстановка, съдът не може да се съгласи с прокурора по делото, че като резултат от ПТП на пострадалото лице Л. Б. е нанесена лека телесна повреда.

Телесните повреди са регламентирани в глава II, раздел II от Особената част на Наказателния кодекс на Република България. Родов обект е здравето на човека, телесната му неприкосновеност, засягането на здравето като съвкупност от телесна цялост, физиологично състояние и нормално функциониране на човешкия организъм. В теорията телесната повреда се приема като противоправно и виновно увреждане на здравето на друг човек посредством нарушаване на анатомичната цялост или физиологичните функции на тъканите, органите или системите на човешкия организъм. Телесната повреда представлява още причиняване на болка или страдание на другиму.

Средна телесна повреда представлява трайно разстройство на здравето, което не води до опасност за живота. Под трайно спрямо утвърдената съдебна практика се разбира болестно състояние, която трайност е минимум 30 дни и се отнася за увреждания, които подлежат на възстановявания след един продължителен период. Престъплението е резултатно, като престъпният резултат се изразява в увреждането на здравето. Съдът не може да се съгласи с направените изводи от страна на представителя на държавното обвинение за наличие на лека телесна повреда - чл. 130, ал.1 НК. Напротив, по представените документи пострадалото лице е получило „множество натъртвания на дясната длан, спукана фаланга, охлузване на лявата лакетна става и лява длан, болки в областта на дясното коляно. Поставена му е и гипсова превръзка на дясната китка, което е довело до трайно затруднение

на крайник повече от 30 дни“. Това съгласно утвърдената съдебна практика представлява увреждане, което подлежи на възстановяване след един продължителен период от време, равен или надвишаващ 30 дни и следва да бъде квалифицирано като средна телесна повреда. В такъв случай, ще трябва да се разгледа възможността за реализиране на престъпно деяние, относимо към престъпления по смисъла на чл. 342 и следващите, касаещи престъпления против транспорта. Това е така защото при управление на МПС, когато поради непредпазливост е настъпила средна телесна повреда, то деецът ще отговаря за престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б“ пр.2 вр. чл.342, ал.1, пр. 3 НК. В тази връзка, съдът не може да се съгласи със заключението на вещото лице по извършената съдебно-медицинска експертиза в досъдебното производство, поради което следва да бъде назначена повторна експертиза на основание чл. 153 НПК, с оглед правилното определяне на характера на телесната повреда въз основа на всички медицински документи, приложени и приобщени по делото.

В тази връзка, обжалваното постановление е постановено без да е извършено обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, каквото е изискването на процесуалния закон. Прокурорът, макар и да е изложил фактическа обстановка, не е обсъдил в съвкупност събрания доказателствен материал и не е направил правен анализ на събраните доказателства, не е изложил мотиви, поради което и правните му изводи, относно наличието на посоченото основание за прекратяване на досъдебното производство, имат произволен и предположителен характер. Изтъкнатите съображения мотивират съда да приеме за некоректни крайните правни изводи на прокурора, че образуваното наказателно производство следва да бъде прекратено, поради липсата на осъществено престъпление от общ характер.

Воден от горното съдът намира, че Постановлението за прекратяване на прокурора, следва да бъде отменено с указания за извършване на допълнителни процесуални-следствени действия за изясняване на обективната истина.

Така мотивиран, на основание чл.243, ал. 6, т. 3 НПК, Софийски районен съд, НО, 21-ви състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ изцяло **Постановление от 23.02.2023 г. на прокурор при Софийска районна прокуратура**, с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. НПК е прекратено наказателното производство **ЗМ № 11383 /2022 г.** по описа на СРТП-ОДП-СДВР, респективно пр. пр. № 51370/2022 г. по описа на СРП, образувано за престъпление по чл. 343, ал. 1, б. “б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК, като **незаконосъобразно**.

ВРЪЩА делото на Софийска районна прокуратура за изпълнение на задължителните указания по прилагане на процесуалния и материалния закон.

ПРЕПИСИ от определението да се връчат на Софийска районна прокуратура, жалбоподателя Л. П. Б., неговия повереник адв. М. С..

Определението подлежи на обжалване и/или протестиране в седемдневен срок от връчването му пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____